
СЕКЦІЯ 1.
НОВІТНІ ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ
ТА МАРКЕТИНГУ

УДК 35.071.2

Андрушків Б.М.

*доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри
управління інноваційною діяльністю та сферою послуг*

Кирич Н. Б.

*доктор економічних наук, професор, професор кафедри
менеджменту та адміністрування*

Погайдак О. Б.

*доктор економічних наук, старший науковий співробітник
науково-дослідної частини*

Безкоровайний З. Г.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ З ПОЗИЦІЙ ПОЛІТИКІВ,
НАУКОВЦІВ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Впровадження у сферу національного менеджменту та державного управління європейських організаційно-економічних механізмів гальмувалися наявністю окремих, несправедливих викликів суспільству, серед яких корупція, необґрунтовано високі, для окремих категорій працюючих, зарплати, неможливість досягнення справедливого вибору тощо. Впровадження європейських механізмів є необхідними і вкрай важливим явищем оздоровлення суспільного життя, оскільки формуватиме у повоєнний час не лише у працівників відчуття відповідальності за хід державотворчих справ, а і забезпечуватиме його ефективність і суспільну справедливість.

Багато фахівців сходяться в думці, що ефективність менеджменту, маркетингу та державного управління, забезпечення суспільної справедливості є комплексною проблемою, яка повинна об'єднувати в своїй меті політиків, громадськість, науковців, духовенство. Повномасштабна війна в Україні загострила цю проблематику і обумовила необхідність аналізу поглядів на неї політиків, науковців та громадськості.

Необхідно зазначити що в книзі [6], частково ці проблеми розкрито. Авторами в контексті сучасних суспільно-політичних змін,

визначено ризики і можливі загрози Українській державі та національній ідентичності. Виокремлено стратегічні напрями його законодавчого та політико-управлінського забезпечення, реформування соціокультурної, освітньої та наукової сфер, шляхи активізації політичної участі громадян у державотворчих процесах.

В свою чергу Розумний М. М. [5] підкреслює, що національне самовизначення тлумачиться як складний процес самоорганізації спільноти, що стала на шлях модернізації. Він пише що цей процес включає в себе націоналізацію колективної свідомості, демократизацію політичного життя та інтеграцію в існуючі міжнародні зв'язки і комунікації. Кожне з цих завдань вимагає від національних лідерів та еліт інноваційного підходу, волі та унікальних інтелектуальних рішень.

Горбулін В. П. [1], акцентуючи увагу на згаданій проблематиці виділяє окремі актуальні загрози національній безпеці України, серед яких:

1. Порушення територіальної цілісності підриває політичну, економічну і соціальну стабільність у країні; призводить до численних людських жертв, масштабних порушень прав і свобод людини; завдає величезних матеріальних збитків громадянам України, суб'єктам господарювання, суспільству в цілому.

2. Введення «гібридної», а потім повномасштабної війни проти України, включає не лише бойові, а і скоординовані політичні, економічні, енергетичні, інформаційні, військові й розвідувально-підбивні заходи. Цілями цього тиску у стратегічному вимірі є блокування європейської інтеграції України, виснаження її військових та економічних ресурсів, дестабілізація соціально-політичної ситуації.

3. Відсутність надійних зовнішніх гарантій безпеки для України, у свій час, утворили живильне середовище для корупції.

4. Загострення економічної кризи, зниження рівня життя населення, низькотехнологічна, олігархічна модель економічного розвитку України, фактично була спрямована на привласнення суспільних ресурсів, надмірна залежність національної економіки від кон'юнктури зовнішнього ринку в сукупності створили передумови для глибокої економічної кризи.

5. Неефективне використання власних енергетичних ресурсів, спотворення ринкових механізмів ціноутворення в енергетичному секторі, недостатня диверсифікація джерел постачання нафти,

природного газу та ядерного палива обумовили високий ступінь залежності від країни агресора.

6. Цілеспрямована інформаційна війна, яка ведеться проти України всіма засобами пропаганди, теж створює життєво небезпечну загрозу національним інтересам України.

Безсумнівно усі згадані загрози не дозволяють провести дієві зміни в управлінні, встановити фільтри кадрового відсіву.

Таким чином аналізуючи та узагальнюючи думки управлінців, науковців вважаємо, що найбільшими гальмами у розвитку державності та ефективності управління виступають:

- посттоталітарний управлінський інструментарій;
- малоефективна боротьба держави з корупцією;
- відсутність державницької, ідеологічної концепції розвитку України та ігнорування духовності як інструментарію морального оздоровлення суспільства;
- безконтрольність діяльності наглядових рад;
- бездіяльність існуючих профспілок тощо.

Власне ці та інші обставини обумовлюють необхідність розробки власне науково обґрунтованих векторів та організаційно-економічних механізмів підвищення ефективності менеджменту та державного управління в повоєнних умовах.

Таким чином, потрібно:

- удосконалити виборче законодавство з тим, щоб до органів державної влади та місцевого самоврядування могли пройти високопрофесійні управлінці;
- переглянути повноваження Міністерств, відомств і контролюючих органів та за рахунок посилення відповідальності добитись підвищення їх дієвості;
- об'єднати зусилля духовенства, політиків і громадськості для розробки концепції розвитку держави тощо.

Реалізація у практику життя українського суспільства згаданих напрямів дозволить внести зміни в управлінні державою та менеджменті і забезпечить його ефективність та підвищення економічних можливостей держави.

Список використаних джерел:

1. Аналітична доповідь Національного інституту стратегічних досліджень до позачергового Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України у сфері національної безпеки». – К. : НІСД, 2014. – 148 с.

2. Андрушків Б.М., Малюта Л.Я. та ін.. Економічна та майнова безпека підприємства і підприємництва (Антирейдерство). Тернопіль: Вид. Тернопільського державного технічного університету ім. Івана Пулюя, 2008.

3. Особливості розвитку та результати державного управління в Україні за період незалежності Галицький економічний вісник. ТНТУ. 2020. Вип. № 5 (66). С. 204 – 215.

4. Полянська А.С., Дюк О.М. Формування моделі корпоративної культури в діяльності вітчизняних підприємств. Економіка та управління підприємствами. 2018 № 27. С.10.

5. Розумний М. М. Виклики національного самовизначення : монографія / М. М. Розумний. – К. : НІСД, 2016. – 196 с.

6. Цивілізаційний вибір України: парадигма осмислення і стратегія дії : національна доповідь / ред. кол.: С. І. Пирожков, О. М. Майборода, Ю. Ж. Шайгородський та ін. ; Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України. – К. : НАН України, 2016. – 284 с.

УДК 338.486.1

Балджи М. Д.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри підприємництва та туризму
Одеський національний морський університет*

УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Розвиток туристичної діяльності в Україні у післявоєнний час неминучий, сама ж галузь потребуватиме оновлення та відродження.

Переосмислення підходів до туризму має відбуватись на рівні зацікавлених сторін, якими виступають, в тому числі, об'єднані територіальні громади. Вони можуть бути як приймаючими і координуючими сторонами, які співпрацюють з туристично-інформаційними центрами, що надають інформацію про запропоновані можливості для туристів і туроператорів. Тому виникає потреба у поєднанні співпраці між об'єднаними територіальними громадами та туристично-інформаційними центрами.

Важлива роль у цій роботі має належати міським радам, які можуть координувати діяльність громад і центрів, спрямовуючі